

ként itt, a mi Pilisünkben volna kedvük eldönteni: ki és miért kapja az éppen esedékes Európa-díjat...

Madas László nélkül nem fürödhetünk volna sok évig a Lepencei Sportfürdőben. Madas László nélkül nem épült volna meg a Mogyoróhegyi Kiránduló és Oktató Központ.

Szakmai munkásságáról mindez azonban még dióhéjba történő foglalat sem volt.

*

Élete vezérelvei voltak:

– Szerényen nyerni és elegánsan veszíteni, valamint:

– ha elbuknál, állj fel!

Nemcsak vallotta őket, hanem így is élt.

Számtalan történetet mondhatnék az emberségéről, nagyúri modoráról, de csak egyet engedhetek meg magamnak:

Amikor 1968 őszén a Pilisbe kerültem, Pilismaróton kaptam egy kis lakást. – Mikor tartasz egy lakásszentelő tarokkpartit? – kérdezte.

A szervezői előkészületek közben vált köztudottá, hogy Madas Lászlót 1969. január elsejével a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság igazgatójának nevezik ki. Ekkor úgy gondoltam, hogy részemről,

Erdőnyai zsoltár

Madas László emlékére

– Üdvöz' légy, mi Urunk,
Erdőnket teremtő!
Hozzá hű fiadnak
Mindensége, nemtő:
Ifjonti tölgyek,
Bükkök színe, árnya,
Lombjuk káprázata,
S mindegyikük társa,
Kőrisek, juharok
S az egész rengeteg...
Egyhelyben is élet,
Értelem, szeretet,
Küzdelem és szépség,
Feltörekvés száz szám',
Végtelen szabadság
– Gyökereik láncán...

Majd' száz év türelem-
Burkot Időnk tör fel,
Míg Karácsony éjjel
A Szentlélek jön el,
És karodba fonva,
Magához ölel, mint
Most, úgy mindörökké.

Amen!

Visegrád, 2009. Szilveszter
Apatóczy István

a balek-mérnöktől közvetlenkedés lenne a szervezés további folytatása. Január közepén azonban úgymond ő „vont felelősségre”: Mi lesz a lakásszentelő partival?

A partit egy január végi hétfő délutánra szerveztem meg. Ugyanerre a napra szervezett a Miniszterelnökség egy Pilismarót-hamvaskői kormányvadászatot, ahol a politikai házigazda Fehér Lajos miniszterelnök-helyettes, a szakmai házigazda pedig Madas László parkerdő-igazgató volt. Így meghíusult a részvétele a partin. – Gondoltam én. Ő azonban másként gondolta:

Este fél nyolc körül fejeződött be a hamvaskői program, amikor Fehér Lajos közölte: Madas elvtárs, magát én viszem haza. A miniszterelnök-helyettes Mercédesze rövid idő alatt a Madas-ház elé ért Visegrádon. A két férfi elbúcsúzott egymástól. Madas László bement a lakásába, köszöntötte hitvesét, akivel vidáman még azt is közölte: Még nem értem haza, percek múlva indul a buszom. Ezután elkészönt, majd kisietett a Visegrád–Kápolna buszmegállóhoz. Felszállt a 20.45-ös autóbuszra. 29 perc múlva már ismét Pilismaróton volt a templomnál. Innen csak egy kilométert gyalogolt, majd kopogott a lakásajtómon, és bejött a lakásba. Megígértem, hogy eljövök hozzád. Itt vagyok. Ezt értékeld!

*

Nyugállományba vonult. Ezt az életformát nem neki találták ki. Szigorú fogadalmat kötött: „A Parkerdő székházába csak akkor megyek, ha hívnak, és csak akkor vállalok feladatot, ha ellenszolgáltatás nélkül végezhetem. Nem kívánok még véletlenül sem félreérthető helyzetet okozni.”

Ahogy teltek a nyugdíjas évek, ugyan mindinkább aggodóbb lett, de mindig derűsen mondta: Csak egy, ami

felderít: A pilisi erdők jövő tavasszal is kizöldülnek!

Vágyott szakmája gyakorlására. Erdőbéli fiával – ahogyan Koncz Antal kerületvezető erdészt nevezte – gyakran járt ki Erdőnyába. Ilyenkor üdült fel, ilyenkor tudta feledni jelen világunk sötét foltjait. Elkeseredettnek sosem láttuk. Önuralma határtalan volt. Barátjának 2008. év végén írt levelében írja: „Hálásan élvezzük feleségemmel az együtt megöregedés istenadta örömét és biztonságát, így könnyebben viseljük el a vénülés megpróbáltatásait.” Készült a nagy útra. Csendben, magába zárkózottan, de félreérthetetlenül.

*

Madas Lászlót az élet számtalan kitüntetéssel halmozta el: Sok-sok kitüntetéssel kapott a közigazgatás, az oktatás, az erdőgazdálkodás, a környezetvédelem területén végzett tevékenységéért. Európa-díjas mérnök, a Bedő Albert-díj, a Munka Érdemrend arany fokozatának birtokosa, Visegrád Város díszpolgára, az Országos Erdészeti Egyesület Tiszteletbeli Tagja, a Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztje birtokosa, vasdiplomás erdőmérnök. Mégis, ha én emlékezni fogok Madas Lászlóra, akkor nem a címei, nem a kitüntetései jelennek meg elsőként előttem, hanem a nagy tudású, a segítőkész, a bajtársias, az emberséges, az elegáns stílusú, a fenséges udvariasságú Tanítómester, a Példakép.

*

Madas László úgy halt meg, ahogyan egész életében élt: A szentestét nagy családja körében szeretettel övezve töltötte el. Udvariasan megvárta a Megváltó eljövételét, majd utána röviddel, hitvese jelenlétében, szerényen elment...

Ő már a Mindenhatónál van. Az üdvözültek boldogságával ott is marad mindörökké...

Bánó László

